अवाद्य a. 1 Not exterior, internal; राज्ञः शिवं सावरजस्य भूयादित्याशशंसे करणेरबाह्यैः R. 14. 50; -2 (fig.) Familiar or intimately acquainted with, conversant with; गीतनृत्यवाद्यादिष्वबाह्यः Dk. 155. -3 Without an exterior; तदेतद् ब्रह्मापूर्वमनपरमनन्तरमबाह्यम् Bri. Up. 2. 5. 19.

अविन्धनः [आपः एव इन्धनं यस्य] The submarine fire (that feeds on the waters of the ocean); अबिन्धनं विह्नमसौ बिभिति R. 13. 4.

अविभीवस् a. Ved. Fearless; इन्द्रेण सं हि दक्षसे सङ्ग्रमाने अविभ्युषा R_{V} . 1. 6. 7.

अबीज (-जक) a. 1 Impotent, seedless; Ms. 9.79. -2 Causeless; -जः Victory over the mind; -जा a kind of grape (Mar. बेदाणा) -जम् An unproductive seed; अबीजविकयी Ms. 9. 291.

अबुद्ध a. Foolish, unwise; अपवादमात्रमबुद्धानाम् Sān. S. —द्धः The individual soul (जीवात्मा); अथ बुद्धमथाबुद्धिममं गुणिनिधि शृणु Mb. 12. 308. —द्धम् 1 Inanimate, lifeless matter (जड); बुद्धयमानं महाप्राज्ञमबुद्धपरिवर्जनात् Mb. 12. 305. 31. —2 Ignorance (अज्ञान); एवमप्रतिबुद्धत्वादबुद्धमनुवर्तते Mb. 12. 303. 1. ind. Inadvertantly; न बुद्धिपूर्व नाबुद्धं स्मरामीह कदाचन Rām. 2. 22. 8.

अबुद्धिः f. 1 Want of understanding (अविद्या); अबुद्धिरज्ञानकृता प्रबुद्धपा कृष्यते मनः Mb. 12. 204. 4. -2 Ignorance, stupidity; भत् foolish, ignorant. a. Ignorant, dull-witted, stupid. -Comp. -पूर्व, -पूर्वक a. 1 not preceded by knowledge or consciousness; not wanton or intentional. -2 beginning with non-intelligence. (-वैम् -वैकम्) adv. unconsciously, ignorantly.

अबुध् -बुध a. Foolish, stupid; (पुत्रस्नेहशुचातुरौ) पितरा-वन्वतप्यतां पुत्रयोरबुधौ बलम् Bhāg. 10.44.17. m. A fool. f. (अभुत्) Ignorance, want of intellect.

अबुध्य a. Ved. Not to be perceived or awakened.

अबोध a. 1 Ignorant, foolish, stupid. -2 Perplexed, puzzled. -धः 1 Ignorance, stupidity, want of understanding; धोपहताश्चान्य Bh. 3.2; निसर्गदुर्बोधमबोधिवक्कवाः क भूपतीनां चरितं क जन्तवः Ki. 1.6. -2 Not knowing or benig aware of. जलदकालमबोधकृतं दिशामप रथाप रथावयवायुधः Si. 6.41 -Comp. -गम्य a. incomprehensible, inconceivable.

अबोध्य, अबोधनीय a. 1 Unintelligible. -2 Not to be awakened.

अबुध्न a. Having no bottom or root, bottomless. अबुध्ने राजा वरुणो वनस्य ऊर्ध्व स्तूपं ददते पूतदक्षः Rv. 1. 24. 7. -ध्नम् Ved. The air or intermediate region; अभिगन्धर्वमन्तृणदबुध्नेषु रजः छ आ Rv. 8. 77. 5.

अब्ज a. [अप्सु जायते, जन्-ड] Born in or produced from water Ms. 5. 112. अब्जेषु चैव रत्नेषु 8. 100 -ब्जः 1 The conch; गाण्डीवं व्यक्षिपत्पार्थः कृष्णोऽप्यब्जमवादयत् Mb. 7. 129. 38. (n. also). -2 The moon. -3 Camphor. -4 N. of a tree, Barringtonia Acutangula (निचुल). -5 Dhan-

vantari, physician of the gods, said to be produced at the churning of the ocean along with other jewels. cf. अञ्जस्तु निंचुले शब्खे पद्मे धन्वन्तराविष । वैद्येन्दोरिष ... Nm. -ज्जम् 1 A lotus. -2 One thousand millions. -Comp. -क्णिंका the seed vessel of a lotus. -जः, -भवः, -भूः, -योनिः epithets of Brahmā, (being supposed to have sprung from the lotus which arose from the navel of Visnu) -कान्तः a class of ten-storeyed buildings. Māna. 28. 18. -हरा, -नयन, -नेत्र, -लोचन &c. a. lotuseyed, having large beautiful eyes. -बान्धवः 'a friend of lotuses,' the sun. -भोगः 1 the root of a lotus. -2. a cowrie (वराटक) as large as a conch. -वाहनः ' carrying the moon on his forehead,' epithet of Siva. (-ना) 'having the lotus for her seat,' N. of Laksmī. -स्थितः N. of Brahmā. -हस्तः the sun (represented as holding a lotus in one hand).

अञ्जा m. (ज्जाः) Ved. Born in water (P. III. 2. 67; VI. 4. 21.) अञ्जा गोजा ऋतजा अदिजा ऋतम् Rv. 4. 40. 5. f. A pearl-oyster.

अञ्जिनी 1 A lotus plant. -2 A collection of lotuses. -3 A place full of lotuses. -Comp. -पतिः the sun.

अब्जस् n. Ved. Shape, beauty.

अब्जित् a. Conquering waters.

अब्द a. [अपो ददाति, दा-क; said in Un 4.98 to be from अब; अबतीत्यब्दः] Giving water. —ब्दः 1 A cloud. —2 A year (in this sense n. also) व्योम्नोऽब्दं भूतशाबल्यं भुवः पङ्कमपां मलम् Bhāg. 10.24.34. अब्दमेकं चरेक्कः Mb. 13.17.74.—3 N. of a grass (मुस्ता).—4 N. of a mountain. of...अब्दो मेघे च दर्पणे । प्रभवादौ पर्वते च ... Nm.—Comp.—अर्घम् half a year.—तन्त्रम् Name of an astronomical work.—वाहनः N. of Siva.—रातम् a century.—सारः a kind of camphor.

अब्दया adv. Ved. With a desire to give water.

अब्दिः Ved. A cloud; "भृत possessed of clouds; giving water, as a cloud.

अब्दुर्गः A fortress in water, one surrounded by a moat or lake. (Mar. जंजिरा.)

अब्देवताक, -दैवत a. Having the waters for divinities, praising the waters; स्क वा उब्देवतं जपेत् Ms. 11.133.

अध्यः [आपः धीयन्ते अत्र, धा-कि] 1 The ocean, receptacle of water; (fig. also) दुःखं, कार्यं, ज्ञानं &c.; store or reservoir of anything. -2 A pond, lake. -3 (In Math.) A symbolical expression for the number 7; sometimes for 4. -Comp. -अग्नि: the submarine fire. -कफः, -फनः 1 froth, foam. -2 the cuttle-fish bone, being regarded as the froth of the ocean. -ज a. born in the ocean. (-जः) 1 the moon. -2 The conch. -जम् Salt. (-जो) (dual) N. of the Aśvins. (-जा) 1 spirituous liquor (produced from